

lede Dele af Staden Kjøbenhavns Grund gjælde indtil videre kun de om Bygningers Opførelse i Landdistrikterne i Almindelighed og ione Forskrifter. Hvis man ikke i denne Henseende vil gjøre en Forandring, og strax indbrage de nævnte Partier under Kjøbenhavns Bygningslovs Omraade, hvortil der dog endnu ikke foreligger tilstrækkelig Anledning, synes der saaledes for Tiden ikke at være Noget, hvem det nævnte Tilsyn lettere og til mindre Gene for Beboerne vil kunne overdrages, end Branddirecteuren. I det man derfor har troet at burde foreslaae, at Tilsynet med Bygningerne paa de ommeldte Grunde indtil de engang blive indbragne under den nysnævnte Bygningslovs Omraade, henlægges under denne Embedsmand, vil det, i Lighed med hvad der er foreskrevet i Lov af 12te Jan. 1858 for det tilgrændsende Frederiksberg Sogn, og naar der sees hen til, at Forretningsførelsen ved Brandvæsenet paa bemeldte Grunde ikke er ordnet paa samme Maade som i Landdistrikterne, til lige være nødvendigt at befale, at Enhver, som enten opfører nogen ny Bygning, eller foretager noget væsentlig Forandring eller Ombygning ved ældre Bygninger, naar vedkommende Bygningsforetagender ere udførte, skal erhverve en Attest om, at der ved Udførelsen af disse er iagttaget de for saadanne Tilfælde gjældende Regler, samt at bestemme, hvilken Betaling der skal erlægges for en saadan Attest, i hvilken sidste Henseende det her endnu kun skal bemærkes, at de foreslaaede Gebyrer, 10 og 15 Rdlr., svare til dem, der ere vedtagne for Meddelelsen af lignende Attester i Frederiksberg Sogn, idet dog Branddirecteuren for disse Gebyrer selv skal sørge for sin Befordring, medens det første Gebyr, 5 Rdlr., af det nysnævnte Hensyn er foreslaaet 1 Rdlr. højere, end det tilsvarende Gebyr i Nabodistriktet.

Cap. II.

Angaaende Omgang med Ild og Lys m. m.

Denne Paragraf svarer til § 26 i det forrige Udkast, med den Forskjel, at de i den

sidste Paragraf anførte Exempler paa uforsvarlig Tilfidesættelse af den Forsigtighed, der bør vides i Omgangen med hvad der kan fremkalde og befordre Ildbrande, her ere ubeladte i Overensstemmelse med det af Folkethingets Udvalg derom fremsatte Forslag, hvilket Ministeriet har troet saameget snarere at kunne tiltræde, som det paa Grund af disse Bestemmelers Charakter som Politiforskrifter kunde befrygtes, at de ikke vilde være blevne anvendte, saaledes som tilfaldt alene som Exempler, der skulde tjene til at opløse den almindelige Regel. Dermed er ogsaa denne Paragraf blevnet i Overensstemmelse med Landstingets § 29, og den af Folkethingets Udvalg foreslaaede ad §§ 22—23.

Den første af disse Paragrafer er optaget efter den tidligere § 27, undtagen Slutningen i denne, at ansatte Skorstensfeiere ere ansvarlige for Rensningen af de Skorstene, hvortil deres Hjælp begjæres; en Bemærkning, som alene hører hjemme i Skorstensfeierens Instrux, og derfor er ubeladt her. Den øvrige Deel af Paragrafen fandtes i Landstingets § 30.

Den sidste Paragraf er foranlediget ved, at det, siden Lovens forrige Gang forelaae, fra et Amdsraad er blevet indstillet, at Ansættelsen af Skorstensfeiere paa Landet maa blive ordnet ved Lov, et Spørgsmaal, som siden Begyndelsen af dette Aarhundrede oftere har været Gjenstand for Forhandlinger, uden at disse hidtil have ledet til noget andet Resultat, end at Landdistrikterne i et Par Aar ere blevne bealte imellem Skorstensfeierne i de nærmeste Kjøbstæder, saaledes at de for en vis Betaling ere forpligtede til at holde Skorstene i de dem underlagte Distrikter rene. Med Hensyn til Spørgsmaalet i sin Almindelighed bemærkes, at der ikke foreligger Noget, hvoraf det med Føie tør sluttet, at de flere Ildbrande, der have haft deres Oprindelse fra Skorstene, just have været en Følge af, at disse havde været irene. Den Ureenlighed, som det paa Landet sædvanlige Brændselmateriale affætter, antages ogsaa at være af den Bestaaffenhed, at den ikke let fænger Ild, og at den let kan slaffes bort, uden at dertil behøves egne Skorstensfeiere. I Almindelighed betragtet synes der